

XUÂN V ò NH ò B ò N

Nguy ò n Đ ò c Nam

Anh Nguy ò n Đ ò n H ò n Quý t ấ t nghi ệ p khóa 17 tr ầ n ng BB Th ò Đ ò c và khóa 17 Quân C ò , ngành Quân Xa. Anh là ng ườ i mi ệ n B ò c nh ậ ng l ậ n lên ò Dalat, h ậ c sinh Tr ầ n H ậ ng Đ ò o và tr ầ c khi nh ậ p ng ữ , anh là Giáo S ầ tr ầ n ng Trung H ậ c Vi ệ t Anh. Khi ra tr ầ n ng, anh đ ầ c b ầ nhi ệ m v ầ Dalat, ph ậ c v ầ t ầ i Đ ò i Đ ò i 851 Quân C ò .

Đ ò i Đ ò i 851 Quân C ò lúc đó đ ầ c t ầ m trú trên m ậ t doanh tr ầ i cũ c ầ a B ầ Ch ầ Huy Ng ầ Lâm Quân, n ậ m trên khu đ ầ i đ ầ i di ệ n v ầ i đ ầ n Ki ệ m Soát c ầ a C ầ nh Sát Dalat, đ ầ u đ ầ ng Nguy ò n Tri Ph ầ ng. Nhà anh Quý, s ầ 17 Nguy ò n Tri Ph ầ ng, ch ầ cách đó m ầ y trăm th ầ c, có th ầ đi b ầ đ ầ n đ ầ n v ầ . B ầ n bè cùng khóa đ ầ u m ầ ng cho anh và chính anh Quý, gia đ ình anh cũng r ầ t vui m ầ ng vì anh là con trai duy nh ậ t trong nhà, gia đ ình luôn luôn c ầ n anh đ ầ sẵn sóc song thân già y ầ u và các em gái nh ầ d ầ i.

Vì là “dân” Dalat, l ầ i t ầ ng là Giáo S ầ Trung H ậ c, anh Quý quen bi ầ t c ầ t ầ nh và đi đâu cũng đ ầ c quý tr ầ ng, lo vi ệ c gì cho đ ầ n v ầ , nh ậ t là vi ệ c giao t ầ nh ậ s ầ , đ ầ u đ ầ dàng, nhanh chóng. S ầ liên l ầ c v ầ i các đ ầ n v ầ b ầ n nh ầ Công Binh, Truy ầ n Tin, Quân Nhu, Quân Y... thì k ầ nh ầ “không có v ầ n đ ầ” gì c ầ , chuy ầ n gì cũng ch ầ c ầ n m ậ t cú đ ầ n tho ầ i, m ậ t l ầ n ghé qua, truy ầ n trò, là xong ngay.

Tôi nh ậ p ng ữ năm 1965, sau ph ậ n hu ậ n luy ậ n quân s ầ t ầ i Tr ầ n ng B ầ Binh Th ò Đ ò c, sang

giai đ ã n 2, đ ã c ch ã n v ã Tr ã ng Quãn C ã h ã c chuyên môn. Ra tr ã ng năm 1966, tôi xin đ ã c v ã ph ã c v ã t ã i vùng 4 (M ã Tho, C ã n Th ã, Châu Đ ã c, Long Xuyên, R ã ch Giá.) vì tôi thích s ã ng ã vùng 4 và h ã n n ã a ng ã i yêu c ã a tôi lúc ã y là n ã sinh Gia Long, quê ã R ã ch Giá.

Vì tôi đ ã khá cao và theo th ã nh nguy ã n c ã a tôi, tôi đ ã c ch ã p thu ã n v ã trình đi ã n Đ ã i Đ ã i Quãn C ã ã C ã n Th ã. C ã m S ã V ã L ã nh trong tay, tôi đ ã n khoe v ã i gia đ ã nh ng ã i yêu. Ông Bà Ngo ã i c ã a Nàng, Ba Má c ã a Nàng và c ã ông C ã u c ã a Nàng đ ã u m ã ng cho tôi vì m ã i ng ã i đ ã u cho r ã ng C ã n Th ã đ ã ng là n ã i s ã ng lý t ã ng cho v ã ch ã ng tôi sau này và h ã có th ã ghé thăm chúng tôi th ã ng xuyên khi v ã h ã u t ã i R ã ch Giá.

Nh ã ng ngay ngày hôm sau, L ã u Trung Hi ã u, ng ã i b ã n cùng khóa, đ ã a v ã s ã p c ã i đ ã n thăm tôi. Hi ã u là ng ã i b ã n mi ã n Nam r ã t thân c ã a tôi. Hi ã u nh ã bé, hi ã n lành, lúc nào cũng t ã i c ã i, vì tên h ã n n ã m quá th ã p trong danh sách t ã t nghi ã p nên đ ã không đ ã c ã u tiên ch ã n ch ã theo ý mu ã n, ph ã i nh ã n l ã nh b ã nhi ã m v ã B ã Ch ã Huy 5 Ti ã p V ã n mà lúc b ã y gi ã c ã Hi ã u và tôi đ ã u không nh ã n ã m ã vùng nào, khu chi ã n thu ã t nào.

M ã t Hi ã u bu ã n thiu, nói v ã i tôi không thành l ã i: “B ã n là dân B ã c K ã, không ch ã n ch ã g ã n quê quán đ ã c thì ã đ ã u cũng v ã y, ch ã n C ã n Th ã làm chi, đ ã i cho moa đi. Đ ã i Đ ã i C ã n Th ã ch ã cách nhà bà xã moa m ã t cây c ã u, b ã n làm gi ã y hoãn chuy ã n v ã i moa ngay bây gi ã thì đ ã l ã m, ch ã vào C ã c Quãn C ã, phòng Nhân Viên ký tên là xong ngay”

Tôi th ã y Hi ã u có lý. Mình là dân Hà N ã i, có đ ã n v ã y ã m tr ã tr ã c ti ã p nào ã Hà N ã i đ ã u mà xin “ph ã c v ã g ã n nguyên quán”!

Nhìn b ã m ã t bu ã n thiu bu ã n ch ã y, không gi ã ng khuôn m ã t L ã u Trung Hi ã u t ã i vui hàng ngày và nh ã t là nhìn ánh m ã t hoen ã t c ã a ng ã i đ ã p C ã n Th ã, v ã t ã ng lai c ã a Hi ã u, tôi th ã y lòng rung chuy ã n. Tôi h ã n Hi ã u ngày hôm sau vào phòng Nhân Viên, C ã c Quãn C ã, làm gi ã y hoãn chuy ã n cho Hi ã u v ã C ã n Th ã.

Không bi ã t vì lý do gì, Thi ã u Tá Tr ã ng Phòng Nhân Viên khi nghe tôi xin hoãn chuy ã n, đ ã a tôi vào trình đi ã n Trung Tá C ã c Phó P.T.Th. Tôi mu ã n “tá h ã a tam tinh”, t ã ng phen này b ã đ ã i ra kh ã i Quãn C ã r ã i. Nh ã ng Trung Tá Th. không m ã ng m ã nh ã tôi nghĩ. Ông ôn t ã n h ã i: “Chu ã n Úy nghĩ k ã ch ã a? Chu ã n Úy đ ã đ ã u l ã p Ti ã p Li ã u, có th ã ch ã n Đ ã i Đ ã i tân l ã p ã Th ã Đ ã c vì đ ã n v ã đ ã ng c ã n Sĩ Quan Ti ã p Li ã u, có th ã v ã Ti ã u Đoàn 230, v ã 835, v ã L ã c Quãn Công X ã ng, v ã Tr ã ng Quãn C ã ..., nh ã ng Chu ã n Úy đòi v ã C ã n Th ã r ã i bây gi ã l ã i mu ã n hoãn chuy ã n cho b ã n là làm sao?”

Sau khi nghe tôi trình b ã y lý do “B ã c K ã đi đ ã u cũng th ã th ãi”, Trung Tá Th. g ã t đ ã u: “Có ý giúp b ã n, giúp ng ã i nh ã th ã r ã t t ã t. (Quay sang nói v ã i Thi ã u Tá Tr ã ng Phòng Nhân Viên). Đ ã c r ã i, làm S ã V ã L ã nh cho Chu ã n Úy Nam v ã trình đi ã n Thi ã u Tá P.K.L”.

Tôi không dám k ã v ã nh ã ng ph ã n ã ng c ã a gia đ ã nh ng ã i yêu Gia Long, v ã nh ã ng n ã c ã, nh ã ng gi ã t n ã c m ã t c ã a Nàng cùng nh ã ng l ã i m ã ng m ã c ã a gia đ ã nh tôi vì tôi không mu ã n làm m ã t th ã i gi ã c ã a quý v ã và th ã c s ã tôi cũng không mu ã n nh ã l ã i nh ã ng chuy ã n đau lòng ã y, ch ã làm tôi bu ã n kh ã thêm.

Tôi bay ra Nha Trang cùng 6, 7 Sĩ Quan khóa 21 khác, trình đi ã n Thi ã u Tá P.K.L., Liên Đoàn Tr ã ng Liên Đoàn 85 Quãn C ã i. Tôi không bi ã t Thi ã u Tá Liên Đoàn Tr ã ng đ ã h ã i gì các b ã n cùng khóa c ã a tôi, riêng tôi, sau khi đ ã c h ã s ã c ã a tôi, ông h ã i tôi b ã ng gi ã ng ng ã i mi ã n Nam th ã t thân m ã t: “Tui bi ã t anh hoãn chuy ã n cho b ã n v ã C ã n Th ã và xin ra đ ã y. Anh mu ã n ã Nha Trang Phan Thi ã t, Dalat hay Lâm Đ ã ng?”

Nha Trang đ ã p quá, mình v ã n th ã ng ra Nha Trang t ã m bi ã n, nh ã ng Dalat th ã m ã ng thì mình m ã i đ ã c thăm có m ã t l ã n. Tôi tr ã l ã i ngay:

- Xin Thi ã u Tá cho tôi lên Dalat vì trên ã y có tr ã ng Đ ã i H ã c, tôi có th ã ghi danh h ã c thêm.

Th ã là tôi đ ã c lên Dalat, đ ã c g ã p anh Nguy ã n Đ ã nh Quý. Trong nh ã ng ngày tháng đ ã u tiên

cả tôi ở Dalat, tôi ở nhà anh Quý, sống trong gia đình anh rể một thằng em trai, bên Ngân và Nga, hai cô em gái học Couvent des Oiseaux cả anh. Anh đưa tôi đi ghi danh trên Viên Đình Học Dalat, học môn Chính Trị Kinh Doanh. Tôi không mang theo đồ đạc gì cả do Đình Học Saigon cấp học bổng cũng ghi danh xong, bắt túc học sau vì anh Quý quen tất cả nhân viên trong văn phòng và còn quen với các Giáo Sĩ, quen cả Linh Mục Khoa Trường Công Giáo.

Anh Quý thường đưa tôi đi ăn, nhiều khi cuối tháng học thì nghỉ, nhà hàng cho ghi sổ, lúc nào lãnh lương mới phải trả. Có tối, chúng tôi đi phòng trà, nghe Khánh Ly hát. Nhiều lúc khiêu vũ thì cả vô tư, thoải mái vì anh Quý quen với bà chủ Night Club, ít khi phải trả tiền. Nhờ vậy mà một Chú Úy nghèo mới biết khiêu vũ và cả ăn chơi dài dài, làm cho gia đình người yêu ở Saigon nghe được tin, rất lấy làm "sốt ruột", bàn tính chuyển cho Nàng lên Dalat trả học.

Trong đơn vị, anh Quý dạy tôi một số việc vì những gì mình học được trong trường không đủ và nhiều khi chỉ có tính cách lý thuyết mà thôi, khó thực hành lắm. Anh Quý giúp cho tôi lái xe rồi đưa tôi sang trường Võ Bị Quốc Gia thi lấy bằng. Khi tôi mua ra riêng vì người yêu Gia Long cả tôi đã bỏ Saigon lên Dalat, theo học trường Bùi Thế Xuân thì anh Quý liên lạc với Tiểu Khu Tuyên Đức xin cho tôi được một phòng trong nhà vắng lại trên con đường La Rose, gần viên Paster, rất xinh xắn, nhìn ra những vườn hàng rào, thật là thơ mộng.

Với tôi, anh Nguyễn Đình Quý không chỉ là một niên trường, một cấp học mà còn là một người anh trong gia đình, một người bạn khi đi ăn chơi, một ân nhân khi mình cần giúp đỡ, một người Thầy có lòng tâm. Tóm lại, anh Nguyễn Đình Quý là Thiên Thần của tôi.

Như tôi nhớ không lầm thì vào giữa năm 1967, công ty RFK của Mỹ hoàn tất việc xây dựng doanh trại mới cho Đội Đồi 851 Yểm Trợ Trục Tịch Quân Cộng. Vị trí khu đất phía sau Dinh 3 của vua Bảo Đại. Mua đất thăm ĐĐ 851 YTTTTQC thì Tiểu BCH Tiểu Khu, theo đường Paster, rẽ trái theo con đường đất, vòng theo Dinh 3, ra phía sau, qua Trung Đồi Truy Nối Tin, qua khu gia binh, số thự một doanh trại rộng rãi, khang trang, thiết lập trên khu đất rộng, bao quanh bằng hàng rào kẽm gai. Đó là doanh trại mới của chúng tôi, khác hẳn với doanh trại cũ mà chúng tôi thường gọi đùa là "chợ gạo gạo của Ngõ Lâm Quân." Tuy nhiên, doanh trại mới, theo tôi, nó không được an toàn cho lắm vì nằm trên một quả đồi đã được san phẳng, chung quanh là những đồi cao, giêng ngả lòng chảo Đèo Biên Phố và đáng sợ hơn nữa bên kia công trại là một nghĩa trang hoang vắng. Tôi thường nghĩ: nếu quân địch muốn dò thám đơn vị tôi, chúng có thể tận dụng những địa điểm kia quan sát hoạt động của chúng tôi một cách dễ dàng, chính xác. Tôi không hiểu khi công ty RFK thiết lập doanh trại này, họ đã tham khảo và thảo luận với ai, có thể vì họ cho rằng xây dựng doanh trại cho một đơn vị yểm trợ kỹ thuật trong thời bình (vì hiện tại Dalat là một thành phố an bình vô cùng), nên họ không quan tâm đến vị trí chiến thuật.

Vào một buổi chiều mùa xuân, người anh rể cả tôi là Hải Quân Đồi Tá Nguyễn Đình Văn (Văn Trường), lên gặp Hải Quân Đồi Tá Nguyễn Văn Văn (Văn Đen), lúc đó đang nhậm chức Văn Hóa Văn Trường Trường Võ Bị Quốc Gia Dalat, có dịp ghé thăm ĐĐ 851 Quân Cộng, trước khi anh ra phi trường quân sự Cam Ly, bay về Saigon. Ngay lúc vừa bước xuống xe Jeep, anh tôi đã nghiêm trang báo tôi:

- Đơn vị của chú nhiều ám khí quá, rất nguy hiểm, chú nên khuyên ông Đồn Văn Trường xin Tiểu Khu tăng cường và cần phải có Không Quân sẵn sàng yểm trợ. Riêng chú, nên xin đi phép hay xin chuyển chuyển càng sớm càng tốt. "Thiên cổ bất khố lộ", tôi không nói được, mong chú hiểu.

Nói xong, anh tôi thối lui, báo tài xế lái xe đi ngay. Tôi trình Đồi Ủy Vũ, Đồi Đồi Trường, mới

t ò Nha Trang lên thay th ò Thi ò u Tá Nguyễn (đ ò c thăng c ò p và đ ò c thuyên chuy ò n v ò vùng 4) nh ò ng l ò i khuyên c ò a anh tôi nh ò ng tôi nghĩ là không ai tin l ò i anh tôi c ò . Riêng tôi, tôi xin ngh ò phép nh ò ng sau đó l ò i không đi vì lúc đó, Trung Úy Hi, em v ò Trung Tá Đ.V.Đ, c ò u Th ò Tr ò ng Dalat đang đi phép. Trung Úy Phan đang công tác v ò i Trung Đ ò i Lâm Đ ò ng. Hai Chu ò n Úy Long, Hoàng cũng đi phép v ò Saigon thu x ò p đón gia đình lên Dalat, sau T ò t. Trong th ò i gian đó, đ ò n v ò ch ò còn Đ ò i Úy Vũ, Quý và tôi. T ò t c ò Sĩ Quan đ ò u có h ò m riêng. H ò m c ò a tôi g ò n c ò ng tr ò i. H ò m c ò a Đ ò i Đ ò i Tr ò ng g ò n văn phòng BCH. H ò m c ò a anh Quý là h ò m truy ò n tin, ò sâu trong tr ò i m ò t kho ò ng cách không xa l ò m.

Tôi có thói quen đi u ò ng cà phê t ò i, th ò ng là cà phê Tùng ho ò c ò nhà Th ò y T ò . M ò t bu ò i t ò i cu ò i năm, tôi đang ng ò i Th ò y T ò nói chuy ò n âm nh ò c v ò i Thanh Trang (tác gi ò bài “Duyên Th ò”, đang là Giáo S ò c ò a tr ò ng Võ B ò) thì đ ò c tin Trung Úy Thanh, thu ò c Trung Tâm Truy ò n Tin, ngay bên c ò nh tr ò i tôi v ò a b ò đ ò ch b ò n ch ò t trên đ ò ng vào Trung Tâm. Trung Úy Thanh có thói quen v ò nhà ăn c ò m v ò i v ò con r ò i vào tr ò i, đúng 9 gi ò t ò i, ngày nào cũng v ò y. Anh Quý th ò ng b ò o tôi: c ò u coi ch ò ng đ ò y, đ ò ch bi ò t thói quen ò y, thì r ò t nguy hi ò m. Tôi th ò y anh Quý nói r ò t đúng. Do đó, thay vì vào tr ò i ngay sau đó, tôi đ ò a Thanh Trang v ò Khách S ò n Th ò y Tiên (là n ò i tr ò ng Võ B ò thuê cho các Giáo S ò) và đàn hát cho đ ò n n ò a đêm.

Khi tôi v ò đ ò n tr ò i thì đã g ò n 1 gi ò sáng. Cà phê làm tôi tr ò n tr ò c, không ng ò ngay đ ò c. Tôi tìm m ò t t ò báo đ ò c l ò t qua và r ò i ch ò t thi ò p đi. Đang lúc m ò m àng, tôi nghe th ò y nhi ò u ti ò ng n ò l ò n, nh ò ng ti ò ng n ò inh tai, rung chuy ò n c ò h ò m trú ò n. Tôi m ò c ò a h ò m nhìn ra: m ò t kh ò i l ò a kh ò ng l ò đang ph ò ng ph ò ng đ ò t cháy kho xăng. Kho Ti ò p Li ò u Quân Xa cũng cháy. Kho vũ khí đang n ò tung. L ò a ng ò p tr ò i, ti ò ng súng n ò kh ò p n ò i.

Chân v ò n còn mang gi ò y lúc đi ng ò , tôi ch ò p v ò i nón s ò t và cây Cold 45, ch ò y bằng sang h ò m anh Quý.

H ò m Quý đ ò s ò p t ò h ò i nào. Cách c ò a h ò m kho ò ng hai th ò c, trong ánh l ò a chi ò u sáng t ò kho sáng, tôi nh ò n ra thân hình cao g ò y c ò a Quý. Tôi đ ò n bên anh, qu ò xu ò ng bên anh, lay g ò i tên anh nh ò ng anh không tr ò l ò i. Tôi s ò lên đ ò u anh. Đ ò u anh đ ò y máu. Tôi nghe tim anh. Tim anh không còn đ ò p. Tôi vu ò t m ò t cho anh, kéo anh vào c ò a h ò m c ò a anh, nghĩ r ò ng làm th ò cho anh b ò t l ò nh và tôi nói v ò i anh:

- N ò m đây đ ò i em. Em sang h ò m Đ ò i Úy Vũ xem sao r ò i g ò i xe c ò u th ò ng đ ò n cho anh.

Tôi ch ò y sang h ò m c ò a Đ ò i Úy Vũ. H ò m Ch ò Huy s ò p đ ò hoàn toàn, l ò p c ò c ò a ra vào. Tôi ch ò y vòng quanh h ò m Ch ò Huy. Th ò y có m ò t l ò thông h ò i ch ò a b ò l ò p kín, tôi ghé sát vào đó, hét l ò n: - Vũ, Vũ có ò đ ò i đó không ?

Có ti ò ng rên và ti ò ng th ò u ào:

- Em đây, Th ò ng đây, Thi ò u Úy. Em không nhìn th ò y gì c ò , ch ò c mù r ò i.

Tôi hét: - Đ ò i Úy đâu?

Th ò ng rên la: - Tay em qu ò r ò i, không c ò a qu ò y n ò i. Ch ò c Đ ò i Úy ch ò t r ò i. Ngay t ò đ ò u, t ò i nó đã th ò y m ò y trái l ò u đ ò n xu ò ng đây, Đ ò i Úy và em ch ò u không n ò i.

Tôi an ò i Th ò ng: - Ráng ch ò u đau chút xíu n ò a, tao đi tìm Th ò ng Sĩ Phùng, l ò y chi ò n xa ch ò m ày đi B ò nh Xá.

Tôi ch ò y v ò phía sau c ò a doanh tr ò i là n ò i có phòng th ò b ò ng m ò y chi ò n xa M41 và chi ò c xe Jeep bi ò n c ò i thành xe b ò c s ò t. Theo c ò quan tình báo thì đ ò ch có th ò dùng l ò i mòn sau doanh tr ò i đ ò xâm nh ò p vào th ò x ò , do đó, chúng tôi đã thi ò t l ò p m ò t h ò m phòng th ò r ò t kiên c ò cho Th ò ng Sĩ Phùng, m ò t H ò Sĩ Quan ng ò ò i Nùng, g ò c Thi ò t Giáp và b ò trí cho ông hai xe tăng. Tôi m ò i ch ò y đ ò c n ò a đ ò ng thì th ò y chi ò n xa và xe Jeep b ò c s ò t t ò phía sau hiên ngang ch ò y lên. Tôi nh ò y lên chi ò n xa và b ò o Th ò ng Sĩ Phùng: “H ò m Ch ò Huy và h ò m Truy ò n Tin s ò p r ò i, không liên l ò c đ ò c v ò i Ti ò u Khu và đ ò n v ò b ò n, mình ph ò i t ò lo thôi”.

Sau đó, tôi leo lên xe Jeep bọc sắt do Trung Sĩ Thới lái, quanh vòm hầm Chanh Huy. Thới và tôi xúc, bị mất lúc thì vào đường bên trong hầm của Đồi Úy Vũ. Vũ nắm bắt đường, mình bê bắt máu. Hồ Sĩ Thới ng, tài xế và công nhân của Vũ thì mất tay ôm cánh tay bắt thới ng, lờng lờng nhíp ríi khi vai và mất đờy máu, mất nhòm nghiến lờ, thới không ra hời.

Thới và tôi ráng hớt sức mới lờ đường Vũ và Thới ng ra khỏi hầm.

Hầm truy n tin của Quý đã bắt phá hủy tở đờu, đờng giây đờn thoỏi đã bắt cở t nên không liên lạc trờc tiếp đờc với BCH Tiờu Khu. Thới ng Sĩ Phùng đã dùng máy truy n tin trên chỉn xa và đã liên lạc đờc với Không Quân, xin thới hời a châu. Trong đêm tở đờy đờc số ng mù, cách mớỉ thới c là không nhìn thới y gì. Nhỏ Không Quân thới hời a châu soi sáng cở mất vùng núi đời, chúng tôi đã phát giác đờc rờng quân thù cũng mớ c quân phỏ c nhỏ chúng tôi, chỏ khác là không đời giờy. Tôi ra lờnh: cở thới y ai không đời giờy là bắt n, nhỏ vờ y mà chúng tôi đã đời đờc gờn hớt toán đờc công và đờn gờn sáng thì mất sỏ sỏ ng sót đã đờu đờng bắt n bắt thới ng thoắt chỏ y bắt ng cở ng chính, qua khu nghĩa trang.

Theo lời kỏ của Hồ Sĩ Thới c, lính gác cở ng thì toán đờc công đã tởn công vào cở ng chính (là đờu không ai ngỏ). Chúng dùng toàn lờu đờn và B40. Hồ Sĩ Thới c trúng đờn, bắt thới ng nhỏ ng nhỏ ng giờ vỏ chỏ t nên chúng không đờ ý. Thới c cho biỏt: tở cở ng chính, đờch tởn công hầm Truy n Tin của Quý, hầm Chanh Huy của Vũ, đờt kho súng, phá kho súng cùng mất lúc và đờng nhỏ chúng đã biỏt rõ hời thới ng tở chỏ c của đờn vỏ.

Sau này, khi khám xác đờch quân, tôi thới y chúng đã có hời a đờ phòng thới cở a chúng tôi, biỏt rõ ràng giờ giỏ c đờ vỏ của các Sĩ Quan. Đờc biỏt trong sỏ đờ tởn công chúng đã bắt qua hầm trú n của tôi và ghi chú là tôi “đờ phép”.

Đờu đờ chỏ ng tở chúng có nhỏ i tuy n và tên nhỏ m vùng kia phỏ i là ngỏ i trong phòng Nhân Viên thì mớ i biỏt tôi làm đờn xin đời phép. Tuy nhiên, khi tôi hoãn đời phép, chỏ nói cho Đời Úy Vũ biỏt nên chúng vỏ n tởng tôi đời phép nên đã không thới y lờu đờn xu ng hầm tôi.

Sau khi đờch rút lui, tôi cho lờnh chuyên chỏ Vũ, Thới ng và vài quân nhân bắt thới ng vào Bỏnh Xá Tiờu – Khu. Mất cánh tay Thới ng phỏ i của. Vũ bắt mớ nhỏ lờu đờn cở t lờng ruỏt nhỏ ng cũng may còn vá lời đờc vì đã đờc chỏ đờn Bỏnh Viỏn kỏ p thới.

Vỏ phỏ i lo chỏ a cháy, thu nhỏ t xác đờch, đờn đờp các kho tiếp liờu, kiỏ m đời m quân sỏ đờ báo cáo lên Thới ng Cỏ p, đờn khi trỏ i hờng sáng tôi mớ i có thới i giờ mang xác Quý vào mất căn phòng chỏ a bắt phá.

Thân thới Quý lờnh ngỏ t. Tôi lờ y khăn tở lau hớt nhỏ ng vỏ t máu trên mất mũi Quý. Khuôn mất Quý bình thới n nhỏ ngỏ i đờng ngỏ, không thới y mất nét đau đờn nào.

Tở 1968 đờn nay, thới m thoắt đã 40 năm. Mớ i khi Tở t đờn, Xuân vỏ, tôi lờ i nhỏ Quý vô cùng. Nhỏ u kiỏ p sau, tôi còn phỏ i đời lính, phỏ i chỏ n đờn vỏ thì tôi vỏ n chỏ n Liên Đoàn 85 và Đời Đời 851 Yỏm Trỏ Trỏ c Tiếp Quân Cỏ, dù ngỏ i yêu Gia Long có giỏ n hỏ n, gia đờnh Nàng có chỏ tôi là “thới ng khỏ” và gia đờnh tôi có mớ ng tôi là “ngu nhỏ con bò”. Bỏ i vì tôi muỏ n gỏ p lờ i anh Nguyễn Đờnh Quý, tôi muỏ n sỏ ng thêm mất kiỏ p nhỏ a vỏ i anh. Tôi rỏ t hỏnh đờn đờc quen biỏt anh và tôi chỏ c các bắt n của anh, gia đờnh anh, vỏ con anh cũng mang niỏ m hỏnh đờn đờ.

Nguyễn Đình Nam
(Virginia Tở t Mỏ u Tý, 2008)

